

ТРЖГНА ТАРЛЮ ДА СЕ ДАВИ.

Тржгна Тарлю да се дави.

Чернодрешко го забави.

Позапря го и запита:

— Кжде сред таз зима люта?

— Тржгнах, братко, да се давя...

Няма тжй да се остава!

Кой ме сретне, кой ме види

Все се смее, все се чуди

На моята грозотия!

Додея ми да се крия!

— Стой таз глупост да не правиш,

Посред зима да се давиш,

В тия води мразовити!

Я си сжбери бодлите,

Па на топка превжрни се,

Из баира тржкулни се.

И ще видиш, как в играта

Ще забравиш ти тжгата! —

Чернодрешко туй кат рече,

Отдалече се затече,

